

Bilag 57.**RADIOFABRIKANTFORENINGEN**

København, den 17. juni 1965.

Undertegnede, Radiofabrikantforeningen, skal herved til ovennævnte lovforslag fremsætte følgende bemærkninger:

Vor branche har i Radiofabrikantforeningens skrivelse af 8. januar 1965 til Industrirådet, af hvilken skrivelse samtlige folketingsmedlemmer har modtaget et eksemplar, gjort rede for industriens syn på indførelsen af en merværdiafgift.

Vi er i princippet gået ind for denne afgiftsform, forudsat at den for radio, TV, båndoptagere m. v. nu gældende afgift på 30 pct. i engros-leddet ophæves i og med indførelsen af merværdiafgiften.

Repræsentanter for vor forening vil gerne have lejlighed til ved personligt fremmøde for udvalget at gøre nærmere rede for vore argumenter til støtte for det anførte standpunkt, men for god ordens skyld skal vi nedenfor kort angive vore synspunkter.

For det første finder vi det diskriminerende, at radio- og fjernsynsindustrien som den eneste af de industrier, der fremstiller varige forbrugsgoder, fortsat er belastet med den nævnte 30 pct.s afgift.

Dernæst kan vi henvise til, at afgiften gør det tillokkende for forbrugerne at købe især radiomodtagere (transistormodtagere) i udlandet (fortrinsvis i Sverige og Tyskland), da udsalgspriserne netop på grund af afgiften ligger væsentligt højere her i landet end i vore nabolande. Der forekommer derfor en meget betydelig import af transistormodtagere gennem privates hjemtagning af modtagere fra rejser i udlandet under udnyttelse af den gældende beløbsramme for told- og afgiftsfri indførsel på 350 kr.

En lignende situation for fotobranchen, d. v. s. en meget stor privat import, var i sin tid baggrunden for ophævelsen af den

særlige afgift på fotoapparater, således at denne branche blev stillet mere lige i konkurrencen med udenlandske produkter.

Vi skal i øvrigt i denne forbindelse for vor branches vedkommende henvide til de i dagspressen refererede sager om indsmugling af transistormodtagere i store antal samt til det stærkt annoncerede salg af disse apparater på skibs- og færgeforbindinger til det nære udland.

Ved flere lejligheder har vi påpeget 30 pct.-afgiftens betydning med hensyn til vanskeliggørelsen af den danske elektroniske industris eksport. Opretholdelsen og udbygningen af eksporten forudsætter et stort og stabilt hjemmemarked, og forringelsen af den danske industris vilkår i konkurrence med udenlandske produkter på det danske marked fører således til vanskeligheder for eksportens opretholdelse.

Industriens situation på hjemmemarkedet er karakteriseret ved, at flere virksomheder har måttet ophøre. Der findes i dag i realiteten kun 5 større og 2 mindre apparatproducerende virksomheder i Radiofabrikantforeningen mod for blot 3-4 år siden 8 større og 6 mindre virksomheder. Udenfor Radiofabrikantforeningen findes et par mindre apparatproducerende virksomheder mod for 3-4 år siden 4-5 virksomheder.

Medens vort principale standpunkt således går ud på den eksisterende 30 pct.-afgifts fuldstændige bortfald samtidig med indførelsen af en merværdiafgift, må vi subsidiært gå ind for, at under alle omstændigheder den del af afgiften som blev indført i sommeren 1962 samtidig med vedtagelsen af loven om omsætningsafgiften, bortfalder.

Vi henviser i denne forbindelse til Indu-